

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 10C/310/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415202370  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2017:8415202370.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, IČO: 64 948 242, organizačná zložka v SR: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336, zastúpeného HMG LEGAL, s.r.o., so sídlom Červeňova 14, 811 03 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti žalovanému: J., o zaplatenie 11.262,69 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 6.275,80 eur **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 1.408,27 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a .**

IV. Žiadna zo strán **n e m á** právo na náhradu trov konania.

V. Žalobcovi **s a v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 369,80 eur, a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 14. 4. 2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 11.262,69 eur, spolu s úrokom vo výške 11,99 % ročne zo sumy 8.223,41 eur od 24. 8. 2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 8.223,41 eur od 24. 8. 2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovaným uzatvoril dňa 21. 7. 2011 zmluvu o úvere č. Z., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 10.000,- eur žalovanému s úrokovou sadzbou vo výške 11,99 % ročne. V žalobe tvrdil, že tento úver mal žalovaný splácať v mesačných splátkach po 176,58 eur, pričom prvá splátka bola splatná v deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru a konečná splatnosť bola určená do 84 mesiacov od prvého čerpania úveru. Ročná percentuálna miera nákladov ku dňu podpísania zmluvy o úvere bola podľa čl. III Zmluvy o úvere - základné podmienky úveru 13,71 %. Žalobca v žalobe uviedol, že podmienky čerpania úveru, zabezpečenia úveru, podmienky pri neplnení a ďalšie náležitosti boli dojednané v Zmluve o úvere a v Obchodných podmienkach pre poskytovanie úverov fyzickým osobám - nepodnikateľom (ďalej len „Obchodné podmienky“). Poukazujúc na čl. V bod 1 a čl. IX bod 1 Zmluvy o úvere žalobca tvrdil, že z dôvodu omeškania žalovaného so splácaním úveru vyzval ho dňa 25.

4. 2013 „Upomienkou č. 2 - výzvou na úhradu záväzku“ k úhrade dlžnej sumy a keďže žalovaný aj napriek tejto výzve dlžnú sumu neuhradil, listom zo dňa 23. 8. 2013 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 23. 8. 2013 a vyzval žalovaného na úhradu celého zostatku úveru. Zostatok pohľadávky žalobcu ku dňu 27. 3. 2015 podľa špecifikácie žalobcu v žalobe pozostával z istiny vo výške 8.223,41 eur, riadnych úrokov vo výške 1.891,27 eur, úrokov z omeškania vo výške 1.134,21 eur, omeškaných poplatkov vo výške 2,20 eur a omeškaného poistného vo výške 11,60 eur. Keďže dlžnú sumu žalovaný podľa žalobcovho tvrdenia napriek snahe žalobcu o mimosúdne riešenie sporu a dosiahnutie plnenia zo strany žalovaného do dňa podania žaloby neuhradil, domáha sa žalobca jej zaplataenia touto žalobou.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil fotokópiu zmluvy o úvere č. Z. Obchodných podmienok na poskytnutie úverov fyzickým osobám - nepodnikateľom, upomienky č. 2 - výzvy na úhradu záväzku spolu s dokladom o doručení, oznámenia o predčasnej splatnosti úveru a výzvy na úhradu celého zostatku úveru - posledného pokusu o zmier spolu s dokladom o doručení a vyčíslenia pohľadávky k 27. 3. 2015.

4. Po výzve súdu predložil žalobca dňa 13. 4. 2017 ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení tiež prehľad splácania úveru žalovaným, špecifikáciu výpočtu úrokov a výňatok z cenníka bankových služieb pre občanov.

5. Žaloba žalobcu bola súdu doručená dňa 14. 4. 2015, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. - Občianskeho súdneho poriadku. Ten bol dňom 1. 7. 2016 nahradený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom podľa prechodných ustanovení CSP, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1. 7. 2016 aj sporná vec riadila ustanoveniami CSP.

6. Žalovaný, ktorý je k trvalému pobytu prihlásený na adrese D. sa k žalobe, ktorá mu vzhľadom na nemožnosť zistiť jeho skutočný pobyt bola v súlade s § 116 ods. 2 CSP doručovaná oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu písomne nevyjadril.

7. Písomným podaním zo dňa 10. 4. 2017 žalobca súdu oznámil, že po podaní žaloby boli zo strany žalovaného realizované čiastočné úhrady na dlžnú sumu vo výške spolu 6.275,80 eur, preto v časti o zaplataenie sumy 6.275,80 eur berie svoju žalobu späť a voči žalovanému si ďalej uplatňuje nárok na zaplataenie sumy 4.986,89 eur, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 8.223,41 eur od 24. 8. 2013 do 20. 5. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5.857,79 eur od 21. 5. 2016 do 17. 6. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5.476,09 eur od 18. 6. 2016 do 19. 7. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5.093,39 eur od 20. 7. 2016 do 19. 8. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 4.710,69 eur od 20. 8. 2016 do 19. 9. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 4.327,99 eur od 20. 9. 2016 do 19. 10. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.945,29 eur od 20. 10. 2016 do 18. 11. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.562,59 eur od 19. 11. 2016 do 19. 12. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.113,29 eur od 20. 12. 2016 do 19. 1. 2017, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.724,05 eur od 20. 1. 2017 do 29.3.2017, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.947,65 eur od 30. 3. 2017 do zaplataenia, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 8.223,41 eur od 24. 8. 2013 do 20. 5. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 5.857,79 eur od 21. 5. 2016 do 17. 6. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 5.476,09 eur od 18. 6. 2016 do 19. 7. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 5.093,39 eur od 20. 7. 2016 do 19. 8. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 4.710,69 eur od 20. 8. 2016 do 19. 9. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 4.327,99 eur od 20. 9. 2016 do 19. 10. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 3.945,29 eur od 20. 10. 2016 do 18. 11. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 3.562,59 eur od 19. 11. 2016 do 19. 12. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 3.113,29 eur od 20. 12. 2016 do 19. 1. 2017, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 2.724,05 eur od 20. 1. 2017 do 29. 3. 2017, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 1.947,65 eur od 30. 3. 2017 do zaplataenia a na náhradu trov konania.

8. Súd len pre úplnosť uvádza, že vzhľadom na obsah uvedeného čiastočného späťvzatia žaloby a celkový obsah podania žalobcu zo dňa 10. 4. 2017 považoval uvedenie dátumu od ktorého sa požaduje úrok z omeškania a úrok v tomto podaní (v jeho petite) dňom 24. 8. 2015 na rozdiel od písomného vyhotovenia žaloby, kde bol ako takýto deň uvedený deň 24. 8. 2013 len za zjavnú chybu v písaní a nepovažoval to za čiastočné späťvzatie žaloby aj v časti príslušenstva pohľadávky za dobu pred

24. 8. 2015. Z tohto podania žalobcu je totiž nepochybné, a žalobca to v ňom aj výslovne uviedol, že žalobu späť berie len v časti zaplatenia istiny 6.275,80 eur, pričom ani z celého obsahu podania nijako nevyplýva, žeby sa čiastočné späťvzatie žaloby malo týkať aj príslušenstva pohľadávky.

9. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

12. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

13. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 4.986,89 eur, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 8.223,41 eur od 24. 8. 2013 do 20. 5. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5.857,79 eur od 21. 5. 2016 do 17. 6. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5.476,09 eur od 18. 6. 2016 do 19. 7. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 5.093,39 eur od 20. 7. 2016 do 19. 8. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 4.710,69 eur od 20. 8. 2016 do 19. 9. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 4.327,99 eur od 20. 9. 2016 do 19. 10. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.945,29 eur od 20. 10. 2016 do 18. 11. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.562,59 eur od 19. 11. 2016 do 19. 12. 2016, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.113,29 eur od 20. 12. 2016 do 19. 1. 2017, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.724,05 eur od 20. 1. 2017 do 29. 3. 2017, úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.947,65 eur od 30. 3. 2017 do zaplatenia, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 8.223,41 eur od 24. 8. 2013 do 20. 5. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 5.857,79 eur od 21. 5. 2016 do 17. 6. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 5.476,09 eur od 18. 6. 2016 do 19. 7. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 5.093,39 eur od 20. 7. 2016 do 19. 8. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 4.710,69 eur od 20. 8. 2016 do 19. 9. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 4.327,99 eur od 20. 9. 2016 do 19. 10. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 3.945,29 eur od 20. 10. 2016 do 18. 11. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 3.562,59 eur od 19. 11. 2016 do 19. 12. 2016, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 3.113,29 eur od 20. 12. 2016 do 19. 1. 2017, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 2.724,05 eur od 20. 1. 2017 do 29. 3. 2017, úroku vo výške 11,99 % ročne zo sumy 1.947,65 eur od 30. 3. 2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

14. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 25. 8. 2017, na ktoré sa právny zástupca žalobcu ani žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Žalovanému súd predvolanie na pojednávanie v súlade s ust. § 111 ods. 3 CSP v spojení s § 116 ods. 3 a § 106 ods. 1 písm. a) CSP považoval za doručené dňom 28. 6. 2017, keďže v tento deň sa predvolanie súdu vrátilo ako nedoručené z adresy žalovaného evidovanej v Registri obyvateľov SR. Právny zástupca žalobcu svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. Žalovaný neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

15. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých žalobcom predložených listinných dôkazov, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

16. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o úvere predložil súdu tlačivo označené ako „Zmluva o úvere č. Z.“ (čl. 22 - 24 spisu). V ňom sú v článku I. ako zmluvné strany označení banka-právny predchodca žalobcu, UniCredit Bank Slovakia a.s., so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava,

IČO: 00 681 709 a ako dlžník je tam označený žalovaný. Pod týmto označením zmluvných strán je článok II. zmluvy označený ako „Predmet zmluvy“ a v ňom je uvedené, že predmetom tejto zmluvy je záväzok banky poskytnúť v prospech dlžníka spotrebiteľský úver v dohodnutej výške a mene a záväzok dlžníka úver za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky a dohodnuté poplatky, poskytnúť potrebnú súčinnosť a splniť súvisiace záväzky podľa tejto zmluvy. V článku III zmluvy označenom ako základné podmienky úveru je potom uvedené, že výška úveru je 10.000,- eur, úroková sadzba je 11,99 % ročne a dohodnutá je na celé obdobie splatnosti úveru, výška splátky je 176,58 eur a počet splátok úveru je 84. Úver mal byť čerpaný jednorázovo v prospech tam uvedeného účtu, splátky mali byť platené inkasom z účtu. V článku III ods.8 zmluvy je uvedené „Splatný nasledovne: Splátky, úroky (počas odkladu splatnosti istiny) sú splatné mesačne v Platobný deň. Prvý platobný deň je deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru. Druhý a ďalší platobný deň je deň, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s prvým platobným dňom, a ak ho v mesiaci niet, posledný deň mesiaca“. Podľa článku III ods. 9 počet platobných dní je 84 a podľa článku III ods. 10 zmluvy posledná splátka bola splatná do 84 mesiacov od prvého čerpania úveru s tým, že lehota na čerpanie úveru bola podľa článku III. Ods. 11 zmluvy do 3 mesiacov odo dňa podpísania tejto zmluvy. V článku III ods. 19 zmluvy sa uvádza, že celkové náklady dlžníka spojené s úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy sú vo výške 5.244,32 eur. Ďalej je tam uvedené (článok III ods. 20, 21, 22), že RPMN je 13,71 % p.a., Priemerná hodnota RPMN je 12,52 % p.a. a poplatok za poistenie úveru je mesačne vo výške 1,64 % z aktuálnej výšky splátky. V článku IX zmluvy sú upravené podmienky mimoriadnej splatnosti úveru. Pri mieste určenom na podpis zmluvy sú uvedené podpisy s dodatkom, že banka aj žalovaný zmluvu podpísali v Bratislave dňa 21. 7. 2011. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že právnym nástupcom UniCredit Bank Slovakia a.s., Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 00 681 709, ktorá uzavrela so žalovaným predmetnú zmluvu o úvere je na základe zlúčenia žalobca.

17. Zo žalobcom predloženého výpisu z úverového účtu (čl. 77 spisu) súd zistil, že v tomto je zaznamenané čerpanie úveru vo výške 10.000,- eur dňa 22. 7. 2011, potom sú tam zaznamenané jednotlivé obraty na účte a je tam uvedený aj sumár, podľa ktorého žalovaný na istine zaplatil ku dňu 29. 3. 2017 spolu 7.610,20 eur, na úrokoch spolu 2.342,14 eur, na úrokoch z omeškania 61,88 eur, na poplatkoch 46,20 eur a na poistnom sumu 72,50 eur. Spolu podľa tohto sumára teda žalobcovi ku dňu 29. 3. 2017 zaplatil 10.132,92 eur. Keďže však sám žalobca po výzve súdu zo dňa 27. 3. 2017 o oznámenie akú sumu žalovaný v splátkach žalobcovi celkovo zaplatil, teda aký je súčet všetkých žalovaným uskutočnených platieb na nároky z úverovej zmluvy od poskytnutia úveru až doposiaľ v písomnom vyjadrení zo dňa 10. 4. 2017 oznámil, že žalovaný na poskytnutom úvere do dňa 10. 4. 2017 uhradil celkovú sumu 10.132,96 eur, súd pri rozhodovaní sporu vychádzal z toho, že ku dňu 10. 4. 2017 žalovaným uhradená na úver bola suma spolu 10.132,96 eur.

18. Zo žalovanému adresovanej upomienky č. 2 zo dňa 25. 4. 2013 (čl. 10 spisu) súd zistil, že žalobca ňou žalovanému oznámil, že nakoľko napriek predchádzajúcej výzve neuhradil nezaplatenú splátku úveru, z dôvodu čoho ku dňu 25. 4. 2013 je v omeškaní so zaplatením sumy 360,55 eur, vyzýva ho k okamžitej úhrade dlžnej sumy s tým, že ak sa tak nestane, bude žalobca požadovať predčasné splatenie celého úveru s príslušenstvom. Podľa doručky na čl. 11 spisu žalovaný uvedenú výzvu prevzal dňa 2. 5. 2013.

19. Zo žalovanému adresovaného Oznámenia o predčasnej splatnosti úveru a výzvy na úhradu celého zostatku úveru - posledného pokusu o zmier zo dňa 23. 8. 2013 (čl. 12 spisu) bolo zistené, že žalobca ním s poukazom na nedodržanie splátkového plánu žalovaným napriek písomným výzvam zo dňa 3. 4. 2013, 26. 4. 2013 a 24. 5. 2013 oznámil žalovanému, že využil svoje právo požadovať zaplatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom a že úver sa stal splatným dňa 23. 8. 2013. Zároveň ho vyzval, aby jeho splatný záväzok, ktorý ku dňu 23. 8. 2013 pozostával z istiny vo výške 8.223,41 eur, riadnych úrokov vo výške 315,92 eur, úrokov z omeškania vo výške 10,36 eur, poplatkov za vedenie účtu vo výške 2,20 eur a poplatku za predčasné splatenie úveru zaplatil najneskôr do 3 dní od doručenia tejto výzvy. Podľa doručky na čl. 13 spisu žalovaný uvedenú výzvu prevzal dňa 17. 9. 2013.

20. Žalobca na dôkaz predložil tiež Výpis z knihy účtov ku dňu 27. 3. 2015, v ktorom je uvedené, že ku dňu 27. 3. 2015 mal byť dlh žalovaného na istine vo výške 8.223,41 eur, na úrokoch vo výške 1.891,27 eur, na úrokoch z omeškania vo výške 1.134,21 eur, na poplatkoch za vedenie účtu vo výške 2,20 eur a poplatkoch za poistenie vo výške 11,60 eur.

21. Žalobca tvrdil, že z dlžnej sumy vo výške spolu 11.262,69 eur žalovaný po podaní žaloby uhradil mu časť vo výške 6.275,80 eur, zvyšok vo výške 4.986,89 eur mu neuhradil, preto po čiastočnom späťvzati žaloby žiadal uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 4.989,89 eur a príslušenstvo pohľadávky - úroky a úroky z omeškania špecifikované v písomnom vyjadrení zo dňa 10. 4. 2017.

22. Žalobou uplatnený nárok na vrátenie úveru poskytnutého právny predchodcom žalobcu ako bankou, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov žalovanému ako fyzickej osobe nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ust. § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 21. 7. 2011 potrebné právne posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj podľa relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa, čo koniec koncov zodpovedá aj vôli zmluvných strán pretavenej do tvrdenia v článku II. zmluvy, že na jej základe sa poskytuje spotrebiteľský úver.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami (21. 7. 2011) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

24. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

25. Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26. Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/static/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20100301.html>> musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,  
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,  
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

27. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

28. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

31. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 21. 7. 2011 a predložením výpisu z úverového účtu na čl. 77 spisu, v ktorom je zaznamenané vyplatenie úveru žalovanému s potvrdením o prijatých splátkach preukázal, že poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- eur, pričom tvrdí, že žalovaný na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatil doposiaľ spolu sumu 10.132,96 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaný nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe po jej čiastočnom späťvzatí. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovanému poskytnutej sumy, t.j. 10.000,-eur. A keďže sám žalobca potvrdil, že žalovaný už žalobcovi vrátil 10.132,96 eur, je zrejme, že na istine bezúročného a bezpoplatkového úveru už žalovaný nič žalobcovi nedlží. Preto pri nevzniknutí nároku na úroky a poplatky za úver súd žalobu po jej čiastočnom späťvzatí za dôvodnú uznal iba v časti úroku z omeškania z nevrátenej úverovej istiny, ktorého nezaplatený zostatok po vyčíslení podrobne popísanom nižšie činí 1.408,27 eur. Žalobca totiž preukázal, že žalovaný jemu poskytnutý úver ani v rozsahu mu poskytnutej úverovej istiny dohodnutým spôsobom nesplácal, preto žalobca dôvodne vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa žalovaný dostal do omeškania s vrátením zosplatennej istiny úveru a žalobcovi vzniklo právo na úroky z omeškania, i keď podľa názoru súdu odôvodneného nižšie nie odo dňa 24. 8. 2013 ako to tvrdil žalobca, ale až odo dňa 21. 9. 2013 a len zo sumy nevrátenej úverovej istiny.

32. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (21. 7. 2011), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) aj uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ďalej podľa § 9 ods. 2 písm. j) tiež uvedenie

ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podľa § 9 ods. 2 písm. k) uvedeného zákona aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

33. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy zo dňa 21. 7. 2011 súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani správny údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ide pritom o veľmi podstatné náležitosti zmluvy majúce vplyv na možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, ale aj jeho trvanie.

34. Je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zmluve nie sú tieto údaje uvedené v súlade so zákonnou požiadavkou a pokiaľ takéto údaje poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie sú tieto údaje obsiahnuté v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve, teda v čase, keď sa spotrebiteľ rozhoduje či na dané jej podmienky pristúpi alebo sa rozhodne prípadne pre iný úver od iného poskytovateľa, preto ich všetky musí poznať v tomto čase a nemohli byť nahradené dodatočným „doinformovaním“ spotrebiteľa o podmienkach úverovej zmluvy.

35. Uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, pripraveného bankou na jej hlavičkovom papieri. Je teda zrejmé, že aj nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy tu ide najmä na vrub veriteľa, ktorý ako profesionál daný formulár pripravil a de facto sám zvolil spôsob, akým sa bude snažiť naplniť náležitosti zmluvy predpísané zákonom. To sa ale v súdnej veci nepodarilo, lebo časť tam uvedených zákonom predpísaných náležitostí je uvedených nejasne, neúplne resp. nie sú uvedené vôbec. V zmluve nie je zákonom predpokladaným a požadovaným spôsobom uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet pochyb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti. Ten musí byť priamo v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarcu by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods. 2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín, konkrétny dátum, ktorý v tu posudzovanej zmluve absentuje. Navyše aj odvodený výpočet termínu konečnej splatnosti je tu v čase uzavretia zmluvy, kedy táto náležitosť má byť zrejماً a uvedená nemožný, a to vzhľadom na spôsob vyjadrenia splatnosti splátok v zmluve, keďže tam nie je uvedený konkrétny dátum prvej splátky a ďalších splátok, ale len že splátky budú splatné „mesačne v platobný deň“ a že prvý platobný deň je deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru. Nestačí uviesť do zmluvy akýkoľvek údaj, aby boli formálne dodržané podmienky zákona. Nezrozumiteľný údaj má pre spotrebiteľa takú istú výpovednú hodnotu ako žiaden údaj. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona slúži na ochranu spotrebiteľa, preto uvedenie tam predpísaných údajov v zmluve spôsobom odporujúcim tak zneniu, ako a najmä aj podstate, účelu a zmyslu zákona je rovnaké, ako keby tam tieto údaje neboli uvedené vôbec. Preto súd má za to, že údaj o termíne konečnej splatnosti v zmluve absentuje, lebo namiesto konkrétneho dátumu je tam uvedené len, cit.: „84 mesiacov od prvého čerpania úveru“, pričom nie je zrejماً dátum, kedy spotrebiteľ čerpá prvýkrát úver. Nie je zo zmluvy zrejماً ani termín splátok, nakoľko v posudzovanej zmluve sa uvádza, že: „prvý platobný deň je deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru. Druhý a ďalší platobný deň je deň, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s prvým Platobným dňom, ak ho v mesiaci niet, posledný deň mesiaca.“ Nie je pritom zrejماً dátum, kedy spotrebiteľ prvýkrát čerpá úver. Uvedené vyjadrenie termínov splatnosti splátok a termínu konečnej splatnosti je preto podľa názoru súdu nejasné, máťuce. Uvedené údaje majú byť v zmluve vyjadrené spôsobom ktorému priemerný spotrebiteľ ľahko

porozumie. Preto ak má byť v zmluve termín splátok a termín konečnej splatnosti, tak musí tam byť konkrétny deň (napr. 15. deň v mesiaci a podobne) a konkrétny dátum bez toho, aby musel spotrebiteľ sám prepočítavať a vypočítavať kedy vlastne má splátky splácať a kedy vlastne bude hradiť poslednú z nich. Koniec koncov, uvedený záver súdu už pre žalobcu nemôže byť nijako nový, či prekvapivý, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje napr. na spor žalobcu vedený pred Okresným súdom Skalica pod spisovou značkou 3C/120/2014, kde v rozsudku zo dňa 31. 10. 2016 bol rovnako obdobný úver žalobcu vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov. Aj Okresný súd Považská Bystrica v spore žalobcu tam vedenom pod spisovou značkou 3C/422/2015 posúdiac úver žalobcu ako bezúročný a bezpoplatkový pre absenciu jasného a zrozumiteľného termínu konečnej splatnosti úveru v rozsudku zo dňa 26. 5. 2016 uviedol, že „nie je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predkladá spotrebiteľovi zmluvy, ktoré vyžadujú na zistenie podstatných otázok splácania úveru výpočty. Ak by zákonodarca za splnenie podmienky uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru považoval údaj, ku ktorému spotrebiteľ sa dopracuje dedukciou, resp. nejakým výpočtom, v zákone by to výslovne uviedol (napr. že stačí v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť len spôsob výpočtu termínu konečnej splatnosti úveru)“. Obdobne napr. Okresný súd Lučenec v spore žalobcu u neho vedenom pod sp. zn. 8C 459/2015 v rozsudku zo dňa 23. 5. 2016 zdôraznil, že: „pokiaľ teda Zmluva údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných, v spotrebiteľskej zmluve, dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi.“ Tunajší súd sa plne stotožňuje s uvedenými závermi. Požiadavka určitosti, jasnosti a zrozumiteľnosti pokiaľ ide o uvedené údaje tu nebola naplnená. Aj v dôvodovej správe k zákonu o spotrebiteľských úveroch je jasne uvedené, že v prípade výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je potrebné si uvedomiť, že pre priemerného spotrebiteľa je oblasť finančných a úverových vzťahov zložitou problematikou, keďže je zrejme, že na rozdiel od banky ktorá úvery poskytuje každý deň, pre množstvo spotrebiteľov ide často krátko o niečo ojedinelé, výnimočné, či nové. Preto je potrebné, aby poskytovateľ úveru vystupoval pri dojednávani úveru s odbornou starostlivosťou, čo v danom prípade nebolo naplnené. Samotný zákonodarca vidí zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch v dostatočnom množstve informácií o podmienkach úveru, nákladov a záväzkoch, ktoré pre neho vyplývajú.

36. Údaje o termíne konečnej splatnosti, výške a splatnosti splátok a celkovej čiastke ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť predstavujú jedny z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takéto podstatné náležitosti, s neuvedením ktorých sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade ich neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzali iba v dodatočnom, dlžníkom nepodpísanom splátkovom kalendári, či v inej samostatnej listine vyhotovenej po uzavretí zmluvy. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takéto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Vyššie popísané údaje však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednania, ale za údaje, uvedenie ktorých sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takéto údaje uviesť priamo v texte zmluvy a správne, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmito údajmi má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takéto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a

názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

37. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve nikde neposkytol údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uviedol tam len sumu celkových nákladov dlžníka (5.244,32 eur) čo je nepostačujúce, keď navyše ani nie je zrejmé, ako k uvedenej sume celkových nákladov došiel, keď tá po pripočítaní k úverovej istine nekorešponduje s prepočtom výšky a počtu splátok úveru (84 x 176,58 eur). Ak by dlžník mal hradiť 84 splátok po 176,58 eur, potom by mal zaplatiť po celú dobu trvania úverového vzťahu sumu spolu 14.832,72 eur. Ak potom suma celkových nákladov dlžníka spojených s úverom je 5.244,32 eur tak, ako je to uvedené v zmluve, tak potom je zrejmé, že zmätočne a v rozpore s realitou je uvedená celková výška splátky, čo je v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona len ďalší dôvod bezúčinnosti a bezpoplatkovosti úveru. Odhliadnuc od toho však nemožno mať žiadne pochybnosti, že v rozpore so zákonom veriteľ v zmluve nikde neposkytol údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí nepochybne medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. V danom prípade tento údaj v zmluve chýba, nie je pri údajoch o podmienkach úveru vôbec uvedený, preto o nedodržaní tejto zákonnej požiadavky podľa názoru súdu nemožno mať pochyb. Podľa rozsudku Súdneho dvora - tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti Kláre Bíróovej, článok 23 smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Takisto v tomto rozhodnutí Súdny dvor vyslovil, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tu súdenom spore ale ako už bolo uvedené, podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, nakoľko nie je v nej uvedený ani dátum prvej splátky, ani poslednej splátky ani jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom vyjadrený deň v mesiaci kedy majú byť splátky splatné, pričom v spojení s ďalšími vytykanými nedostatkami zmluvy ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Podľa názoru súdu nemôže byť pochyb o tom, že neuviedenie celkovej čiastky k zaplateniu v zmluve a neuviedenie dátumu poslednej splátky úveru v úverovej zmluve a jasného termínu splatnosti jednotlivých splátok mohlo spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah a trvanie jeho záväzku, preto nenapĺňa požiadavku zákona (§ 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/ZoSÚ) ani Smernice.

38. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona považuje úver za bezúčinný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

39. Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určení, že takáto zmluva je bezúčinná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Súd však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúčinnosť a

bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti „kumulatívne“ významu spojky „a“ by sa v podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad priečil logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku „a“) by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 1. 1. 2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: „Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

40. Logickým (ale s poukazom na dôvodovú správu k spomínanej novele aj teleologickým) výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

41. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu vôbec nie je uvedený údaj o celkovej splatnej čiastke a v zmluve nie je uvedený ani konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru, túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

42. Keďže súd zmluvu o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaného nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovanému reálne poskytol. Súd z výpisu z úverového účtu (čl. 77 spisu) zistil, že boli poskytnuté prostriedky vo výške 10.000,- eur a z tvrdenia žalobcu o prijatí splátok na úver podporeného výpisom z úverového účtu súd mal za preukázané, že zaplatená žalobcovi bola ku dňu 10. 4. 2017 suma 10.132,96 eur. S poukazom na vyššie uvedené súd má za to, že žalobca mohol požadovať od žalovaného len vrátenie sumy poskytnutej úverovej istiny, t.j. sumy 10.000,-eur, ktorá v nevrátenom rozsahu sa stala celá splatná ešte v roku 2013, keďže žalobca v súlade s dohodnutými podmienkami úveru a tiež v súlade s ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ku dňu 23. 8. 2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru pre nesplácanie úveru žalovaným ani v rozsahu jemu poskytnutej úverovej istiny.

43. Žalobca predloženou upomienkou č. 2 zo dňa 25. 4. 2013 a oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 23. 8. 2013 adresovaným žalovanému preukázal, že v súlade s dohodnutými podmienkami predčasne úver zosplatnil a žalovaný bol k vráteniu dlžnej sumy vyzvaný. Tento postup žalobcu bol v súlade s podmienkami dohodnutými v čl. IX úverovej zmluvy vo väzbe na obchodné podmienky na základe čoho vznikla žalovanému povinnosť jednorázovo uhradiť žalobcovi celý dlh. Uvedený postup žalobcu bol po práve, nakoľko z uvedenej výzvy a upomienky č. 2 vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní so splácaním úveru, takýto postup bol stranami dohodnutý a boli dodržané tiež podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď žalobca predloženou upomienkou č. 2 zo dňa 25. 4. 2013 preukázal, že žalovaného vopred upozornil na uplatnenie tohto práva. Keďže napriek uvedenému dlžná suma nevrátenej úverovej istiny, na ktorú veriteľovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaný sa dostal do omeškania s jej zaplatením, avšak nie odo dňa 24. 8. 2013 ako tvrdil žalobca, ale až odo dňa 21. 9. 2013, keďže oznámenie o predčasnom zosplatnení úveru bolo žalovanému doručené až dňa 17. 9.

2013 a bola mu z v ňom veriteľom - žalobcom poskytnutá lehota na plnenie 3 dni, ktorá tak plynula do 20. 9. 2013. Žalovaný po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemohol o ňom vedieť a poznať výšku veriteľom vyčísleného celého zostatku úveru skôr ako mu ich veriteľ oznámil, k čomu došlo v oznámení zo dňa 23. 8. 2013, dovtedy mohol poznať nanajvýš výšku jednotlivých omeškaných splátok úveru. Preto nemožno ho zaviazat' k plateniu úroku z omeškania z celej zosplatennej sumy spätne, už odo dňa nasledujúceho po zosplatení úveru jednostranným úkonom veriteľa, lebo vtedy jej výšku ešte poznať nemohol ale priznať úrok z omeškania možno až po doručení mu predmetného oznámenia a márnom uplynutí lehoty na plnenie v ňom mu poskytnutej, čo zodpovedá nielen výslovnému dojednaniu strán v poslednej vete článku IX bod 1. Úverovej zmluvy, ale aj všeobecnej úprave času plnenia v § 563 Občianskeho zákonníka.

44. Žalobcovi teda napriek skutočnosti, že ku dňu vyhlásenia rozsudku už žalovaný celú sumu úverovej istiny mal uhradenú vznikol nárok na úroky z omeškania a tieto mu preto súd v celkovej výške 1.408,27 eur priznal, lebo žalovaný istinu úveru hradil s omeškaním. Priznať ale súd nemohol úrok z omeškania z neuhradených splátok úveru do dátumu predčasnej splatnosti úveru, nakoľko vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru majúcu vplyv na výšku mesačných splátok úveru úrok z omeškania bol účtovaný žalobcom z nesprávneho základu, pričom žalovaným vykonávané čiastočné úhrady boli žalobcom zle započítavané (aj na úhradu úrokov a poplatkov hoci mali byť započítavané len na čistú úverovú istinu).

45. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

48. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzok žalovaného zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vznikol pred 1. 2. 2013, preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá ku dňu 21. 9. 2013 ktorý súd ustálil ako prvý deň omeškania žalovaného s plnením neuhradeného zvyšku úverovej istiny, bola vo výške 0,5 %, preto žalobcovi vzniklo právo na úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne.

49. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (8,5 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný odo dňa 21. 9. 2013 bol v omeškani so zaplatením nevrátenej úverovej istiny a omeškanie žalovaného trvalo až do dňa 29. 3. 2017, keď úhradou sumy 776,40 eur žalovaný zaplatil aj poslednú jej časť, vznikla mu povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6.164,70 eur ako nezaplateného zostatku čistej úverovej istiny ku dňu zosplatenia úveru od 21. 9. 2013 do zaplatenia tej - ktorej čiastočnej úhrady. Žalobcovi tak vychádzajúc z prehľadu splácania dlhu žalovaným vo výpise z úverového účtu na čl. 77 spisu, podľa ktorého po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaný uhradil dňa 15.7.2014 sumu 21,90 eur, dňa 20. 5. 2016 sumu spolu 2.365,62 eur, dňa 17. 6. 2016 sumu 381,70 eur, dňa 19. 7. 2016 sumu 382,70 eur, dňa 19. 8. 2016 sumu 382,70 eur, dňa 19. 9. 2016 sumu 382,70 eur, dňa 19. 10. 2016 sumu 382,70 eur, dňa 18. 11. 2016 sumu 382,70 eur, dňa 19. 12. 2016 sumu 449,30 eur, dňa 19. 1. 2017 sumu 389,24 eur a dňa 29. 3. 2017 sumu 776,40 eur vznikol nárok na úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 6.164,70 eur od 21. 9. 2013 do 15. 7. 2014, teda vo výške spolu 427,81 eur, úrok z omeškania vo výške

8,5 % ročne zo sumy 6.142,80 eur od 16. 7. 2014 do 20. 5. 2016, teda vo výške spolu 965,59 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.777,18 eur od 21. 5. 2016 do 17. 6. 2016, teda vo výške spolu 24,62 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.395,48 eur od 18. 6. 2016 do 19. 7. 2016, teda vo výške spolu 25,30 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 3.012,78 eur od 20. 7. 2016 do 19. 8. 2016, teda vo výške spolu 21,74 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.630,08 eur od 20. 8. 2016 do 19. 9. 2016, teda vo výške spolu 18,98 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 2.247,38 eur od 20. 9. 2016 do 19. 10. 2016, teda vo výške spolu 15,70 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.864,68 eur od 20. 10. 2016 do 18. 11. 2016, teda vo výške spolu 13,02 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.481,98 eur od 19. 11. 2016 do 19. 12. 2016, teda vo výške spolu 10,69 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.032,68 eur od 20. 12. 2016 do 19. 1. 2017, teda vo výške spolu 7,45 eur a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 643,44 eur od 20. 1. 2017 do 29. 3. 2017, teda vo výške spolu 10,33 eur.

50. Žalobcovi tak podľa výpočtu súdu vznikol nárok na úrok z omeškania z nevrátenej úverovej istiny vo výške spolu 1.541,23 eur. Na tento nárok treba započítať úhradu sumy 132,96 eur, čo je suma, o ktorú žalovaný ku dňu vyhlásenia rozsudku preplatil sumu jemu poskytnutej úverovej istiny (keďže žalobca tvrdil, že uhradil spolu 10.132,96 eur). V súhrne to tak činí k zaplateniu úroky z omeškania vo výške spolu 1.408,27 eur.

51. Preto súd žalovanému, ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku mal celú sumu jemu poskytnutej istiny úveru uhradenú uložiť vzhľadom na omeškanie s jej splácaním zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 1.408,27 eur. V časti požadovaných úrokov z úveru a poplatkov súd žalobu zamietol, nakoľko úver, ako už bolo uvedené je bezúročný a bezpoplatkový a tak nárok na ne žalobcovi vôbec nevznikol. Nakoľko so zaplatením neexistujúcich nárokov sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, súd zamietol žalobu aj v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej po kapitalizácii sumu 1.408,27 eur, ako úrok z omeškania zo sumy čistej úverovej istiny.

52. Súd len pre úplnosť uvádza, že i keby sa v danom prípade nejednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver, i tak by žalobcovi nebolo možné priznať ním požadované úroky za dobu po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Aj aktuálna judikatúra vyšších súdov v otázke spotrebiteľských úverov zastáva stanovisko, že úroky z úveru je možné priznať len do zosplatenia istiny. V uvedenej súvislosti súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014, v zmysle ktorého "jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (pozri ďalej). Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nar. vl. alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka." V tejto súvislosti pozri tiež napr. uznesenie NS SR vo veci 4 Obo 143/98. Súd odkazuje tiež na uznesenie ÚS IV. 476/2012 z 18. 9. 2012, v zmysle ktorého Ústavný súd Slovenskej republiky odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s tým, že následne mu už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania.

53. Staršiu judikatúru uvádzanú žalobcom v žalobe nereflektujúcu skutočnosť, že jednalo sa tu o spotrebiteľský úver a spotrebiteľský vzťah preto súd vzhľadom na vyššie uvedené rozhodnutia považoval za nepoužiteľnú v okolnostiach súdnej veci.

54. Pre úplnosť k časti nárokov žalobcu, ktoré špecifikoval tak, že ide o „neuhradené poplatky za správu úveru“ vo výške 2,20 eur a neuhradené poistné vo výške 11,60 eur súd dodáva, že úver žalobcu je bezúročný a bezpoplatkový a tak ani tieto poplatky, žalobcovi nebolo možné priznať, nakoľko z logiky a účelu ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je zrejmé, že ak chýbajú v zmluve náležitosti spôsobujúce tento následok, nemá spotrebiteľ povinnosť veriteľovi platiť nič nad rámec skutočne mu poskytnutých peňažných prostriedkov s výnimkou prípadných sankcií za omeškanie s ich vrátením. Z týchto dôvodov súd žalobcovi ani nárok na zaplatenie uvedených poplatkov a poistného nepriznal. K nedôvodnosti poplatku za správu úveru majúceho základ vo veriteľom predformulovanej zmluvnej podmienke, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenia realizované k plneniu vlastných povinností veriteľa alebo činností, na ktorých má záujem výlučne veriteľ podporne pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. 4. 2016 sp. zn. 6Co/64/2016. Správnosť uvedeného názoru zákonodarca potvrdil tým, že počnúc dňom 10. 6. 2013 priamo v zákone o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 10) veriteľovi zakázal požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru. Preto aj započítavanie úhrad žalovaného na poistné a poplatky súd v súdnej veci nemohol akceptovať, keďže má za to, že z úverovej zmluvy žalobcovi vzniklo právo len na vrátenie čistej úverovej istiny.

55. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá a sčasti bolo konanie zastavené procesným zavinením žalovaného (pre správanie žalovaného po podaní žaloby, kedy časť dlžnej sumy vo výške 6.275,80 eur žalobcovi uhradil) čo je potrebné pripočítať k neúspechu žalovaného a úspechu žalobcu. Teda tak žalobca ako i žalovaný boli v časti úspešní, v časti neúspešní. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky - úrok a úrok z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čiastočný úspech“ (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27. 4. 2004 sp. zn. 1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005). Nie je pritom podľa názoru súdu vôbec podstatné, či žalobca príslušenstvo pohľadávky vo svojej žalobe vyčíslil, kapitalizoval, alebo či ho žiadal „do zaplatenia“, nakoľko rozhodujúce je len to, či ho zaplatiť žiada alebo nie. Odporovalo by základnej logike, ak by do úspechu či neúspechu žalobcu nemalo byť príslušenstvo pohľadávky počítané len z dôvodu, že žalobca, hoci jeho zaplatenie žiada (a tak v prípade úspechu žaloby v tejto časti by ho žalovaný aj musel zaplatiť) uviedol, že žiada ho „do zaplatenia“, keďže § 217 ods. 1 CSP v takom prípade odkazuje na stav v čase vyhlásenia rozsudku. Je na výlučnom rozhodnutí žalobcu aké nároky v žalobe uplatní, pričom si musí byť vedomý všetkých dôsledkov z toho vyplývajúcich vrátane dôsledkov na rozhodnutie o trovách konania v prípade, že v niektorom z nárokov nebude úspešný vôbec alebo len v časti. Podľa názoru súdu aj vzhľadom na účel Civilného sporového poriadku a jeho ciele premietnuté napr. do takých jeho základných princípov ako sú upravené v článku 2, 3 či 5 Civilného sporového poriadku nemôže mať v tomto zákone žiadnu oporu taký jeho výklad, ktorý by žalobcov priam nabádal „skúšať“ na príslušenstve pohľadávky v podobe úrokov a úrokov z omeškania uplatňovať akokoľvek vysoké nároky, často podstatne prevyšujúce samotnú sumu žalovanej istiny s vedomím, že ich prípadné nepriznanie nebude mať žiaden odraz v rozhodnutí o trovách konania.

56. Žalovaná istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 veta prvá CSP) činí 16.781,69 eur (11.262,69 eur ako v žalobe vyčíslená istina + 3.229,53 eur ako 11,99 % ročný úrok zo súm a za obdobia špecifikované žalobcom v petite žaloby po jej čiastočnom späťvzatí vo vyjadrení zo dňa 10. 4. 2017, a zo sumy 1.947,65 eur od 30. 3. 2017 do dňa vyhlásenia rozsudku + 2.289,47 eur ako 8,5 % ročný úrok z omeškania zo súm a za obdobia špecifikované žalobcom v petite žaloby po jej čiastočnom späťvzatí vo vyjadrení zo dňa 10. 4. 2017, a zo sumy 1.947,65 eur od 30. 3. 2017 do dňa vyhlásenia rozsudku).

57. Prisúdený žalobcovi bol úrok z omeškania vo výške 1.408,27 eur, čo činí jeho úspech ku ktorému je treba pripočítať aj úspech žalobcu v časti o zaplatenie sumy 6.275,80 eur, v ktorej žaloba bola podaná dôvodne a vzatá späť pre správanie žalovaného po podaní žaloby, teda jeho zavinením (§ 256 ods. 1 CSP). Žalobca tak bol vo veci úspešný v časti o zaplatenie sumy spolu 7.684,07 eur, čo vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku činí úspech žalobcu v rozsahu 45,79 %. Žalovaný bol vo veci úspešný v rozsahu 54,21 %. Vzhľadom na uvedené je pomer úspechu a neúspechu strán v spore cca pol na pol (45,79 % ku 54,21 %). Preto súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

58. Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 675,50 eur zodpovedajúci základu 11.262,69 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca písomným podaním zo dňa 10. 4. 2017 súdu oznámil, že v časti o zaplatenie istiny vo výške 6.275,80 eur berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku

59. Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

60. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

61. Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie istiny 6.275,80 eur vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutá (4.986,89 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 299,- eur, v zmysle citovaných zákonných ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 299,- eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 369,80 eur.

62. V zmysle ust. § 11 ods. 6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK, ktorým je Slovenská pošta, a.s.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.